

El crim perfecte

Presentació

Sentia com, lentament, l'obscuritat que devora els cadàvers i els secrets dels morts s'adheria a les arrels de les violetes i ascendia per l'interior de cada tija fins a ésser alliberada al calze de la flor. Així, el vent que xiuxiueja al món l'últim alè dels difunts lliscava per les façanes del cementiri de Rellinars i es vestia de negre condemnant els homes a viure dins la foscor de la nit. Recordo que imaginava aquesta escena dia rere dia quan me n'anava a dormir. La porta havia de restar sempre ajustada, la persiana tancada i el passadís que enllaçava amb la meva cambra romandre amb la llum oberta. Em tapava amb mantes fins més amunt del nas i l'esperava. Vora la mitja nit, quan els pares es retiraven al dormitori, el sentia gemegar. Els seus xiscles provenien de sota el llit i, a mesura que el temps avançava, esdevenien més aguts. Semblava que em cridés a cau d'orella per dir-me que me n'anés amb ell. Jo no tenia ni set anys i pensava que se'm volia menjar. Aleshores, ja coberta de llençols fins al cap, treia el braç i, suada i tremolant, obria el petit llum que es dreçava sobre la tauleta de nit. Tots els objectes persistien al mateix lloc i el silenci absolut tornava a ocupar l'habitació. Minuts després, m'atrevia a mirar sota el jaç i només hi reposaven les mateixes caixes de sabates de sempre. No hi havia rastre de cap monstre. Deu anys després m'adono que el misteri s'impregna a l'ombra obscurdels

objectes per prendre-hi forma. No és fins que la llum torna a vestir el món quan ens adonem que tot segueix al mateix lloc i que és la por a allò desconegut el que ens priva de comprendre-ho. Amb aquest treball, estimat lector, pretenc il·luminar cada detall d'aquell monstre que sembla amagar-se sota el llit, però que, en el fons, resideix ocult en les meves entranyes. D'aquesta manera, evito que el misteri de conèixer quins són els motius del crim i quin és el nom que ocupa el rostre de l'assassí t'inhibeixin el son i et condemnin al patiment.

Metodologia

Per fer-ho més fàcil he dividit el treball en dues parts. En la primera, llegible des del punt de vista d'un criminòleg, hi trobaràs la resposta a com els tècnics entenen l'acte del delictes i quin és el procés que duen a terme per descobrir el responsable d'un crim. Amb l'objecte d'elaborar la investigació m'he servit de l'ajuda de llibres especialitzats en l'àmbit criminal i forense, de pàgines web i de l'entrevista a un professional que, a més d'aportar-me molta informació de cara a l'acte del crim, m'ha servit com a valor afegit per complementar i comprendre les incògnites que m'anaven sorgint a mesura que avançava amb el desenvolupament del cos del treball. L'objectiu d'aquesta recerca rau en assolir els coneixements necessaris per elaborar un crim perfecte, és a dir, del qual no resti en cap prova que m'acusi com a culpable. Les conclusions obtingudes per efectuar el delictes es troben en l'altra part del treball. Aquesta és de finalitat pràctica i consta d'un diari on em despullo per confessar-te els motius que m'han portat a matar i com he decidit dissenyar aquest assassinat. Per contra, la primera part està confeccionada perquè la visquis des de la pell de l'assassí. Espero amb totes les meves forces que quan la llegeixis, el mateix sofriment que cremava en mi, segon a segon, romangui eternament presoner en la teva ànima i, tanmateix, que el fet d'apropar-te a l'objecte de desig et devori de plaer.

Cos del treball

L'he de matar. No tinc cap més remei. Menjar-me el cor d'un home és l'única manera capaç d'alliberar-me de l'immens dolor que em suscita no poder entendre el poema «Intentaré olvidar», de Roberto Bolaño. Sóc conscient de les conseqüències que comporta l'acte d'assassinar, i és per això que he utilitzat el treball de recerca com a excusa per informar-me de tot allò necessari per cometre un crim perfecte evitant aixecar sospites. A més a més, no estic sola, la M. José m'ajuda sempre que pot, és la meva còmplice. Ja he acabat el disseny del crim, ara només falta esperar que arribi el dia escollit per seguir pas per pas tot el que porto planejant durant un any. Per començar, vaig haver de triar la víctima. Així, després d'estudiar-ne la classificació

que estableixen els criminòlegs, vaig acabar optant per les víctimes no participants. És a dir, aquelles escollides a l'atzar, puix que tan sols ocupen un 10% dels assassinats. Durant molt dies, el seguí per tal d'entendre la seva rutina i analitzar possibles escenes del crim. Es presentaven com a millors opcions el parc de Vallparadís i els carrers que recorre cada divendres a la nit per tornar del carrer de la Rasa (on va a prendre uns gíntònics amb els seus amics) a casa. Aquest darrer recorregut va acabar esdevenint l'escollit, concretament el carrer Sant Valentí, ja que quasi sempre està desert, hi ha molts habitatges abandonats i els pisos només són de dues o tres plantes, fet que fa que la via estigui menys freqüentada. La següent qüestió a considerar responia a la pregunta de com matar la víctima. Tenint en compte que no dispo d'armes i que ni tan sols sé utilitzar-les, una cirurgia em va assessorar confessant-me que el més eficaç era tallar-li la caròtida. Aquesta està situada a la part anterior del coll i oxigena el cervell. Que sigui una artèria i no una vena fa que tingui molt més flux sanguini i, per tant, que produeixi un dessagnament més ràpid assegurant-me una mort fulgurant. És molt important no deixar indicis a l'escena del crim, sobretot de caràcter biològic, ja que aquests proporcionen molta informació pel que fa la identificació de l'assassí. És per això que utilitzaré una bata, uns guants, una gorra... per minimitzar riscos. Per acabar de tancar el disseny, vaig elaborar una coartada aprofitant la casualitat que cada divendres també surto amb els meus amics de festa al mateix carrer que la víctima. Em moro de ganes perquè arribi el dia en què el seu cor ocupi les meves mans. Per fi, m'alliberaré d'aquesta angoixa tan punyent tallant el cor a daus perfectes fins a assaborir la seva ànima i empassar-me-la.

Conclusió

Y tú, querido lector, ¿has dado nombre al monstruo que grita debajo de tu cama, que se esconde al paso de tu sombra, que araña dentro de ti...?

Reconócelo, todos le tenemos, tu también. Tan solo hace falta encontrar la manera de liberarlo: En mi caso ha sido la literatura quien, a la vez, me ha salvado y condenado a un laberinto sin salida. Así, como Virgilio acompañaba a Dante por los círculos del infierno, yo he guiado a tu monstruo con mi experiencia.

No lo intentes evitar, lo escucho gritar, querido lector.

Bibliografía

Llibres: – GARCÍA-PABLOS DE MOLINA, A. Criminología una introducción a sus fundamentos teóricos. Valencia: Tirant lo Blanch, 2001. Webs: – <http://blogs.20minutos.es/yaestaellistoquetodolosabe/que-diferencia-hay-entre-un-asesinato-y-un-homicidio/> diferencia entre crim i homicidi (data de consulta: 23-03-2014) – <<http://>

www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1995> lleis Espanyoles (data de consulta: 25-03-2014). – <<http://queescriminologia.jimdo.com/quien-es-el-crimin%C3%B3logo/funciones-que-desempe%C3%B1a/>> funcions de la criminologia (data de consulta: 12-04-2014). – <<http://www.monografias.com/trabajos90/metodos-tecnicas-y-procedimientos-investigacion-criminal/metodos-tecnicas-y-procedimientos-investigacion-criminal.shtml>> – <<http://psicologiacriminologica.blogspot.co.uk/2009/11/escena-del-crimen.html>> mètodes i tècniques de la investigació criminal (data de consulta: 13-07-2014). – <<http://es.slideshare.net/sangomez/autopsia-clinica-y-autopsia-mdi-colegal>> informació sobre l'autòpsia (data de consulta: 07-09-2014).